

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: TIL LAURA

Citation: Møller, Poul Martin: "TIL LAURA", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 42.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-moeller01val-shoot-workid60161.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

TIL LAURA

I

Søde! sig, hvornaar skal jeg dig finde?
Alle mine Tanker til dig rinde,
Lille, blonde, barnlig blide Mø!
Smalle Jomfru med det store Øje!
Dig jeg ser paa Aftnens røde Høje,
I den blanke Nat paa dig jeg tænker,
Naar jeg stirrer i den dybe Sø.

O letskridende, snehvide Pige!
Jeg saa meget haver dig at sige,
Hvordan jeg saa trolig dig har søgt.
Gaar jeg ensom i de tavse Lunde,
Mine vaagne Drømme til dig stunde,
Og i skønne Morgenfantasier
Har jeg tit fortrolig med dig spøgt.

Hisset, hvor de fly, de hvide Duer,
Hvor mod Vest det fjærne Blaa jeg skuer,
Aner jeg, du har din stille Bo.
Korn for dine Kyllinger du spreder,
Mon da ogsaa efter mig du leder?
Savner mig din stille Pigetanke?
Rene Jomfru, ja det er min Tro.

43 Men naar under Sommerfuglens Vinger
Pinselilien i Blomster springer,
Blinkende med Duggens klare Daab,
Mon da Markens lille, brune Flyver
Atter for den længselsfulde lyver,
Naar om dig dens Nattefløjte sværmer?
Stille Jomfru, nej det er mit Haab.

II

Skøn Jomfru har det grønne Silke strammet,
Let over femte Finger Traaden rinder,
Hun syr i Krans af Roser og Kærminder
De søde Ord, som hun saa tit har stammet.

Det spæde Ledemod mit Øje binder.
Som udi Faarehjorden Dæggelammet,
Som et uskyldigt Barn, der bliver ammet,
I Søstreflokken jeg den mindste finder.

Naar jeg paa Harpen hører hende spille,
Og hendes Toner Drømme hos mig vække,
Og gennem gyldne Strænges røde Gitter

Det hulde Blik til hendes Elskte titter,
Da rører mig saa tit den samme lille,
Der næsten over Evne sig maa strække.

Naar Lyset flammer rødt i dunkle Stue
Og lange Skygger rundt paa Væggen sætter,
Fra Ruden flyver ud den arme Flue,
Saa højt den sine Silkevinger letter.

44 Den hvirvler sig om Glansen i en Bue,
Ret aldrig den det søde Skær forgætter,
Men Farten mod sin lille Sol den retter,
Indtil den aander ud i heden Lue.

Saa maa jeg mig i Krese stedse svinge
Rundt om dit Øjes englelyse Stjerne,
Skønt i mit Bryst det sender Luepile.

Det søde Baal jeg flygtede saa gærne,
Og dog saa gærne vil jeg ved det hvile,
Til Graven dækker mine brændte Vinger.